

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Yvette van der Does

Geboortedatum: 21 februari 1971

Geboorteplaats: Zaandijk

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik ben naar de commissie gekomen met als drijfveer de mondkapjesverplichting op middelbare scholen. Mijn dochter en ik ervaren dat dit ons leven behoorlijk op zijn kop heeft gezet. De school van mijn dochter besteedt eigenlijk totaal geen aandacht aan uitzonderingen op deze plicht. Ik wil mensen hier graag over informeren. Ik wil mensen graag inlichten over de impact van de mondkapjesplicht.

De afgelopen maanden ben ik getuige geweest van grote veranderingen in de schoolgang van mijn dochter. Nu ik de verklaring schrijf, besef ik pas in wat voor een nachtmerrie ik ben beland. Half maart begonnen de coronaregels op de lagere school van mijn dochter.

1. Verboden toegang voor ouders in school
2. Verplicht handen wassen, om de haverklap
3. De 1,5 meter afstand tot de juf
4. Geen eindmusical
5. Geen afscheid juffen na 8 jaar basisonderwijs
6. Geen knuffels aan de juf

Mijn dochter zit per september in de brugklas van het Trias VMBO in Krommenie. Vanaf de eerste dag van haar nieuwe leerjaar is de school afgesloten voor ouders. Ik ken de school dus alleen maar van de Open Dag. De school is een fabriek met een regiofunctie.

Er heeft een korte introductie plaatsgevonden voor de kinderen, niet met de ouders erbij. Tot op de dag van vandaag heb ik maar eenmaal gesproken met een docent Frans, de mentor van Femke. Dit ging toen over de voortgang van mijn dochter op school. Dit gesprek heeft 10 minuten geduurd. Verder niemand. Alleen berichten over corona via het bestuur, directie e.a.

De ouders wordt de toegang tot de school al maanden onttrokken. Ik ervaar dit als zeer vervelend; het is mijn dochter, ik moet voor mijn gevoel ten allen tijde bij mijn kind kunnen komen als ik dat wil. Natuurlijk loop ik nooit zonder reden een klaslokaal zomaar binnen. Dit heb ik ook nooit gedaan op de basisschool, maar dat het nu niet mag, ervaar ik als zeer vervelend. Wat gebeurt er nu binnen de school, zowel in het algemeen als met betrekking tot de maatregelen en de mondkapjesplicht? Hoe is de sfeer? Wie zijn de leraren? Ik vind het heel onveilig. Het is mijn mening dat dit grensoverschrijdend gedrag in de hand kan werken. Doordat de school gesloten is, heb ik ook geen contact met andere ouders. Je staat niet meer met elkaar in verbinding. Ik hoor minder over wat er in de school gebeurt. De sociale controle is minder. Iemand met slechte bedoelingen zal daar sneller naar handelen als de school ontoegankelijk is voor ouders. Ik krijg daar een onveilig gevoel van.

Ik kan niet zelf toetsen. Ik weet nog niet eens waar de kantine zit of welke lokalen waar zitten, laat staan dat ik weet waar de lerarenkamer is voor calamiteiten. Het geeft mij een intimiderend gevoel. Je bent verplicht je er helemaal aan over te geven. Ik kan slechts uitgaan van de verhalen van mijn puberdochter en die zijn soms best heftig. Ik kan de ervaringen van mijn dochter niet verifiëren. Ik heb immers totaal geen contact met docenten of de mentor. Communicatiemiddelen zoals e-mail kunnen verkeerd worden geïnterpreteerd. Het is beter om elkaar direct te spreken.

In juni werd het dragen van een mondkapje verplicht in het openbaar vervoer. Dat heb ik als een grote inperking van mijn vrijheid ervaren, omdat het niet gaat om de veiligheid en bescherming van mijzelf en anderen. Het mondkapje is geen middel om besmettingen met virussen tegen te gaan.

Wetenschappers en het RIVM geven dit zelf aan. Wanneer ik geen masker wil dragen en het is ook niet nuttig, dan ervaar ik de plicht als intimiderend. Als een ander mij iets oplegt wat niet bedoeld is als hulpmiddel voor het beschermen van anderen of voor mijn eigen gezondheid, dan zie ik niet

waarom ik het dan moet dragen.

Ik ben baas over mijn eigen lichaam. Ik ben ook ouder van mijn minderjarige dochter Femke. Ik wil ook niet dat mensen mijn kind dwingen iets te dragen waar ik niet achter sta.

Anderen hebben mijn toestemming nodig; zonder mijn toestemming kunnen anderen mij of mijn dochter niet dwingen. En toch gebeurt dit. Het werkt verlamdend voor mij. Mijn dochter wil ook niet, maar ze wil ook niet buiten de groep vallen of opvallen.

De school van mijn dochter verplicht mijn dochter om een mondkapje te dragen (als ze niet achter haar bureau zit in de klas). Van mij hoeft dat niet. Als ik mijn dochter zonder masker naar school stuur, wordt ze naar huis gestuurd en krijgt ze geen les.

Vanaf 5 oktober gaat Femke naar school met een mondkapje. Dat is nu al ruim twee maanden. Eerst was het nog niet verplicht, maar de schoolleiding vond het kennelijk nodig, om met hun eigen woorden te spreken, 'vooruit te lopen op de wettelijke verplichting.'

Wat mij bij het schrijven van deze verklaring nu pas opvalt, is het gebrek aan voorlichting vanuit de school met betrekking tot de uitzonderingen. Er wordt veel informatie gegeven over het waarom wel van het dragen van de kapjes; de rechtvaardiging ervan. Maar er wordt nergens informatie gegeven over wat je als ouder kunt doen voor je kind die er hinder van ervaart en daardoor ontregeld raakt. We moeten er allemaal in mee, en nergens wordt informatie gegeven over hoe om te gaan met een beperking. Als we naar een persconferentie kijken hoor je het kabinet zelfs zeggen: we moeten anderen aanspreken, als ze zich niet aan de regels houden.

Het argument dat de school aanvoert voor het verplichten van de mondkapjes is dat de besmettingen in Zaanstad stijgen.

Nu kan ik Femke thuisonderwijs geven, maar dan ga ik haar isoleren van haar leeftijdgenootjes en vriendinnen op school. Mijn dochter wil dat ook niet en ik ben niet geschikt als thuisdocent. Ik ben een werkende alleenstaande moeder zonder omgangsregeling. Dat brengt mij op het volgende punt: als kwetsbare groep ben ik niet altijd bij machte om alle informatie die op mij af komt te verwerken. Een werkende alleenstaande moeder moet keuzes maken; wat heeft prioriteit? Er ligt extra veel druk op mijn schouders, en door de stress die de crisis veroorzaakt, is het niet makkelijk om je te focussen en te begrijpen wat er allemaal politiek speelt. Dat maakt soms dat je je overgeleverd voelt aan de wolven. Dit omdat ik geen goed argument weet voor het dragen van een niet werkend middel tegen ziek worden en doodgaan.

Zowel de school als de overheid geven geen goede voorlichting over de uitzonderingen op de mondkapjesplicht, en wij behoren daar wel toe.

Ik maak mij ernstige zorgen over de gezondheid van Femke voor de toekomst, omdat ik van anderen hoor dat er artsen en wetenschappers zijn die weten dat het dragen van mondkapjes niet helpt tegen coronabesmettingen en zelfs gezondheidsnadelen heeft.

Het is mij recent verteld dat een school geen openbare ruimte is. Ze maken dus hun eigen regels. Wat is dan straks de volgende regel?

Mijn dochter wil geen mondkapje dragen. Ze geeft aan dat ze het benauwd heeft, veel hoofdpijn heeft. Ze heeft elke week meerdere neusbloedingen. Omdat ik geen arts ben, kan ik niet met zekerheid zeggen dat dit door het mondkapje komt. Ik kan wel zeggen dat zij hier vóór de mondkapjes geen last van had. Ze draagt een bril en die beslaat door het dragen van het kapje boven de neus. Ze vindt het hinderlijk dat ze daarop wordt aangesproken door 'toezichhouders' in de school. Ze zegt zich normaal al een beetje te schamen voor haar bolle rode wangen; die worden helemaal rood door het kapje en dat maakt haar extra onzeker. Femke heeft sinds twee weken uitslag rondom haar neus en mond.

Volgens Femke mogen leraren geen eigen mening geven over het beleid of de mondkapjesplicht. Elke leraar gaat er wel anders mee om. Er is geen eenduidige aanpak per docent. Femke vindt de kapjes

vreselijk en draagt ze zo min mogelijk. Ze draagt het zoveel mogelijk onder haar neus en riskeert daarmee een waarschuwing. Ze vindt het storend dat ze niet goed anderen kan 'lezen'. "Ik mis gezichtsuitdrukkingen, ik kan niet zien of iemand lacht of boos is." Kinderen in haar klas denken er verschillend over. Een meisje uit haar klas, die het kapje echt niet wil dragen, moet soms nablijven of wordt door andere kinderen gepest.

Zelf heb ik sinds maart 2020 als gevolg van de coronacrisis en de getroffen maatregelen last van de volgende zaken:

1. Hartkloppingen
2. Slecht slapen
3. Opgefokt gevoel
4. Machteloosheid
5. Gevoel dat het allemaal niet veel zin meer heeft (depressief)
6. Gediscrimineerd worden in winkels
7. Buitengesloten worden door collega's
8. Vervreemden van vrienden en familie
9. Vergelijkbaarheid met herinneringen aan traumaverleden

Ik heb aangegeven dat mijn dochter onder de uitzonderingsregel op de mondkapjesplicht valt. U vraagt mij om verduidelijking. Over deze uitzonderingsregel is door de school nauwelijks gecommuniceerd. Ik was mij ook niet bewust van het feit dat er uitzonderingen bestonden. Ik ben voornemens dit kenbaar te maken aan de school door middel van een brief. In die brief zal ik de school mededelen dat mijn dochter na de kerstvakantie zonder mondkapje naar school zal komen. In overleg met mijn dochter heb ik daarvoor een geschikt moment gekozen. Ik wil namelijk niet dat mijn dochter erop wordt aangesproken of zich moet verantwoorden. De reactie van de school mag u te zijner tijd aan mijn verklaring hechten.

Op 1 december heb ik mijn huisarts gebeld en verteld dat mijn dochter en ik het mondkapje niet kunnen dragen. De assistente van de huisarts gaf aan dat ik niet de eerste was die belde met deze reden, maar dat zij nog niet wisten wat zij hiermee moesten doen. De volgende dag belde ik terug en gaven zij aan dat ik niet langs hoefde te komen. Ik werd verwezen naar een website waarop ik een kaartje kon printen. Dit kaartje laat ik u zien. Hierop staat dat de drager onder de uitzondering op de mondkapjesplicht valt. Ik zeg erbij dat de officiële website van de Rijksoverheid verwijst naar de website waar dit kaartje gedownload kan worden.

De school voert de stijging van het aantal besmettingen in de Zaanstreek aan als argumentatie voor het verplichten van mondkapjes. Ik vraag mij af welke regels er in de toekomst nog kunnen worden ingevoerd met een wat mij betreft ondeugdelijke onderbouwing. Het is mijn mening dat de argumenten van de school de maatregelen niet rechtvaardigen.

Ik vraag mij ook af wat men kinderen aanleert door het verplicht stellen van een mondkapje dat niet werkt. Naar mijn mening leren we kinderen te gehoorzamen ongeacht of daar een goed onderbouwde argumentatie voor is, en ongeacht of hetgeen waaraan gehoorzaamd moet worden logisch, noodzakelijk of nuttig is. Daardoor vergroot men in de toekomst de kans dat kinderen dit soort grensoverschrijdend gedrag wederom accepteren. Dit geldt zowel binnen als buiten de school.

Ik ben zeer bezorgd over de toekomst van zowel mijn eigen kind als andere kinderen. Hoe ziet de wereld er over tien jaar uit? Iemand die de maatregelen nauwlettend opvolgt, kan eigenlijk geen mens meer zijn. Wanneer iemand weinig sociaal contact heeft, is het mogelijk dat diegene al sinds maart niemand meer heeft aangeraakt. Ik maak mij zorgen dat de veranderingen in de maatschappij blijvend zijn. Als moeder kan ik zeggen dat ik veel vertrouwen heb in mijn dochter, maar ik maak mij wel zorgen over hoe zij moet leven in een wereld die niet in overeenstemming is met de dingen die ik haar wil leren. Ik vraag mij af wat het leven haar te bieden heeft vanuit deze maatregelen en welke invloed dit zal hebben op wie mijn dochter is, zeker als de situatie langdurig is.

Ik zit hier vandaag niet alleen voor mijzelf, maar ook voor andere ouders die zich in mijn verhaal herkennen maar niet de mogelijkheid hebben het hier te komen vertellen.

Leiderdorp
12 december 2020

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Yvette van der Does

.....

Drs. Pedro Kuit